

[Tvede.]

over Lovforslagets § 1, Punkt c., der nu vil blive et nyt Stykke 11 i Loven af 1. Juli f. A., har jeg ikke Anledning til at ønske nogen Udvalgsbehandling i dette høje Ting, og det saa meget mindre, som jeg tror, at vi, hvilket ogsaa det ærede 9de Medlem for 1ste Kreds (Ludvig Christensen) gjorde opmærksom paa, tjener Sagen bedst ved at fremme Lovforslaget saa hurtigt som muligt.

Ved tidligere Lejlighed, naar vi har haft Lovforslag af den foreliggende Karakter eller lignende til Behandling, har der ogsaa været Anledning til at komme ind paa Spørgsmaalet om det ønskelige i at skaffe mere Arbejde for at faa Beskæftigelsesgraden forøget, men det skal jeg ikke i Dag komme ind paa, jeg skal ganske afse derfra for ikke at sinke Lovforslagets Gang gennem Landstinget. Jeg skal derfor med denne korte Udtalelse anbefale Lovforslaget til uforandret Fremme og endog, hvis det maatte ønskes, til ekstraordinær hurtig Fremme.

Gunnar Fog-Petersen: Ved Behandlingen af det Lovforslag, der blev vedtaget i Foraaret, Loven af 4. April 1928, saavel som ved det foreliggende Lovforslags Fremsettelse i Folketinget og Forelæggelse her i Dag har den højtærede Indenrigsminister brugt en bestemt Vending: det maa erkendes, det har maattet erkendes, det vil være at erkende. Tre Gange har den højtærede Minister erkendt, og det, som er erkendt af den højtærede Minister, er, at det Lovforslag, der blev vedtaget, man kan maaske sige ved en særlig statsministeriel Villie, her i Rigsdagen for et Aars Tid siden, maa erkendes ikke at være tilfredsstillende. Nu skal det være langt fra mig at bebrejde den højtærede Minister, der jo i det hele taget er en Erkendelsens Mand, at han ogsaa i dette Tilfælde lader sin Erkendelse være den raadende. Jeg ved ikke, om det er en stigende Erkendelse, vi her er ude for, og jeg ved ikke, hvornaar det næste Trin paa denne Erkendelsens Vej vil blive taget af den højtærede Minister, men jeg har et bestemt Indtryk af, at Erkendelsens Grænse sættes af den statsministerielle Villie i dette Spørgsmaal. Imidlertid er det jo muligt, at der er Spillerum endnu for yderligere Erkendelse. Men de Argumenter, som Ministeren har fremført for Rigsdagen, anser jeg for at være rigtige og overbevisende. De bekræfter tillige, hvad jeg tidligere har haft Lejlighed til at fremføre, at Springet var for stort og for voldsomt fra den af den højtærede Minister i sin Tid gennemførte Ordning og til den af Statsministeren øn-

skede. Det, som her foreslaas, vil bøde derpaa, men jeg siger, som det ærede 15de tingvalgte Medlem (Tvede), at om det bliver tilstrækkeligt, det kan man ikke vide paa Forhaand, da de foreslaaede Procenter, og Tal er skønsmæssige i deres Konstruktion og maa prøves ved Erfaringerne. Om det er tilstrækkeligt, ved jeg ikke, men det er i hvert Fald et Skridt i den rigtige Retning, her foretages.

Jeg anbefaler Lovforslaget til hurtigst mulig Vedtagelse. Mit Parti kan gaa med til at gøre Behandlingen saa hurtig, som Tingets Forretningsorden eller Tingets højtærede Formand vil tillade det.

Indenrigsministeren (Kragh): Jeg bringer samtlige ærede Ordførere min bedste Tak for den Velvillie, hvormed Lovforslaget er blevet modtaget, ligesom jeg takker for den Redebonhed, som flere af de ærede Ordførere har givet Udtryk for med Hensyn til en ekstraordinær hurtig Behandling af Lovforslaget i det høje Ting. Det er jo det, som det i denne Forbindelse kommer an paa, og jeg kunde for saa vidt godt indskrænke mig til denne Tak, men vil dog gøre en enkelt Bemærkning, særlig i Anledning af, hvad der er fremført af det ærede 9de Medlem for 1ste Kreds (Ludvig Christensen).

Det ærede 9de Medlem for 6te Kreds (Gunnar Fog-Petersen) fremsatte nogle Bemærkninger om den statsministerielle Villie i denne Sag og om min Erkendelsestrang og den Fornødenhed, som jeg maatte føle med Hensyn til virkelig ogsaa at erkende, at man ved Behandlingen af Arbejdsløshedslovgivningen i forrige Samling var gaaet for vidt. Ja, det var jo Bemærkninger, som jeg var belavet paa, men som her fremsattes paa en saa elskværdig Maade, at jeg skal lade dem ligge. De bliver ikke mere sandfærdige eller rigtige, fordi de bliver gentaget. Jeg har ved mange Lejligheder gjort opmærksom paa det ganske urigtige i disse Betragtninger.

Det ærede 9de Medlem for 1ste Kreds var utilfreds med, at Behandlingen af dette Lovforslag har taget saa lang Tid. Han mente, det burde have været vedtaget paa et tidligere Tidspunkt, og jeg er slet ikke uenig med det ærede Medlem deri. Jeg havde meget gerne set det vedtaget før 1. November, saa betids, at Behandlingen af de mange, mange Andragender om Støtte til Kursus og om Adgang til Læreanstalter af forskellig Art for arbejdsløse kunde være behandlet i rette Tid. Men Forholdet har været dette, at det Arbejdstempo, som har maatte anslaaes i Folketinget, har beredt